

ශ්‍රී ලංකාව තුළ සිය දිවි නසා ගැනීමේ වැළැක්වීම - අවධානමට ලක්වූ ජනතාවට සහාය වීම

ආචාර්ය දුලිකා නයිප්, මනාවාර්ය ක්‍රිස් මෙට්කාල්, මනාවාර්ය හෙලන් ලැම්බර්ට්, මනාවාර්ය ඩේවිඩ් ගනල් - බ්‍රිස්ටල් විශ්ව විද්‍යාලය, ආචාර්ය ශාලකා ජයමාන්න - කැලණිය විශ්ව විද්‍යාලය ආචාර්ය නිලිනි රාජපක්ෂ - ජේරාදෙණිය විශ්ව විද්‍යාලය, ජිසෙල් ඩාස් මිය - THEME ආයතනය, කොළඹ

1990 දශකයේ මැද භාගයේ දී ශ්‍රී ලංකාව ලෝකයේ ඉහලම සියදිවි නසා ගැනීමේ ප්‍රතිශතයක් ඇති රට වලින් එකක් විය. නමුත් රට තුළ වඩාත් විෂ සහිත පළිබෝධ නාශක ඉවත් කිරීම තුළින් එම ප්‍රතිශතය සැලකිය යුතු ලෙස අවම කර ගැනීමට හැකියාව ලැබී ඇත. කෙසේ වෙතත්, නවමත් රට තුළ වයස අවුරුදු 15-29 වයස්වල තරුණ පරපුර මිය යාමට ප්‍රධානතම හේතුව සිය දිවි නසා ගැනීමේ ලෙස දැක්විය හැක. ශ්‍රී ලංකාවේ තරුණ පරපුරේ සිය දිවි නසා ගැනීමේ ප්‍රතිශතය ඉහල ආදායම් ලබන රටවලට වඩා දෙගුණයක් පමණ ඉදිරියෙන් සිටින බව දක්නට හැක. එමෙන්ම බොහෝ මරණ වාර්තා වන්නේ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ වල වන අතර, ඉහල ප්‍රතිශත වාර්තා වන්නේ තරුණ ගැහැණු හා වැඩිහිටි පිරිමි අතර වේ.

සියදිවි නසාගැනීම කෙරෙහි සමාජ සාධක වල බලපෑමක් ඇති බව හදුනා ගෙන ඇති නමුත් නමුත් මෙම කලාපයේ ඔවුන්ගේ නූමිකාව පැහැදිලි නැත. සියදිවි නසාගැනීමේ අනුපාතය අඩුවීම එක්සත් ජාතීන්ගේ (UN) නිර්සාර සංවර්ධන ඉලක්කයේ (Sustainable Development Goal- SDG) දර්ශකයක් වන අතර ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානයේ (WHO) මානසික සෞඛ්‍ය ක්‍රියාකාරී සැලැස්මෙහි ඉලක්කයකි.

මෙම අධ්‍යයනය මගින් උතුරු මැද පළාතේ විශාල ග්‍රාමීය ජනගහනයක දිළිඳුබව සහ සිය දිවි නසා ගැනීමේ අවධානම අතර ඇති සම්බන්ධය විමසා බැලීමට ලක් කෙරිණි. එය රෝනල් මගින් සහ ගෙයින් ගෙට ගොස් ලද නිවාස 54,000 ක පුද්ගලයන් 150,000 ක් අලලා සිදු කෙරුණු සමීක්ෂණයක් ඔස්සේ ලබා ගත් දත්ත ඒකාබද්ධ කොට සිදු කෙරිණි. සුදුසුකම් ලැබූ සෑම නිවසකටම ලගාවූණු අතර සමීක්ෂණයට පිරිනවන දැක්වූ ප්‍රතිශතය 95% ක් පමණ විය.

මෙම දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීමෙන් ඉහල අවධානමක් ඇති ජන කොට්ටාශ 4ක් හඳුනා ගැනිණි. 1) ගොවීන්; 2) දෛනික වැටුප් ලබන කම්කරුවන්; 3) ගෘහ මූලික කාන්තාවන් ඇතුළත් නිවෙස් ; 4) විදේශ රැකියා වල නියැලෙන පුද්ගලයන් ගේ පවුල්.

පසුගිය දශක දෙක තුළ, ශ්‍රී ලංකාව තුළ සිය දිවි නසා ගැනීමේ ප්‍රතිශතය අවම කිරීමේ කැපී පෙනෙන ප්‍රගතියක් දැක්වුවත්, තරුණ පුද්ගලයන් සිය දිවි නසා ගැනීම ඉහල ආදායම් ලබන රටවලට වඩා දෙගුණයක් පමණ ඉදිරියෙන් සිටියි. එම නිසා සියදිවි නසා ගැනීමේ ප්‍රතිශතය අවම කිරීමට අන්තර් ක්‍රියාකාරී ප්‍රවේශයක අවශ්‍යතාවය ඉතා ඉහල තත්ත්වයක පවතී.

ශ්‍රී ලංකාව තුළ සියදිවි නසා ගැනීමේ ප්‍රතිඵලයක් අවම කිරීමට අන්තර් ක්‍රියාකාරී ප්‍රවේශයක අවශ්‍යතාවය ඉතා ඉහල තත්ත්වයක පවතී. මෙම ප්‍රතිපත්ති වාර්තාව මගින් විවිධ පාර්ශව කරුවන්ගේ වැඩමුළු වලදී ඔවුන් විසින් ඉදිරිපත් කල යෝජනා එළි දැක්වේ.

පර්යේෂණ සාරාංශය

පර්යේෂකයන් හඳුනාගත් උප කොට්ටාශ සියල්ල (සමහර අවස්ථාවලදී) එකිනෙකා සමඟ සම්බන්ධ වී සිටිය හැකි බව පාර්ශවකරුවන් ප්‍රකාශ කළහ. (උදා. කාන්තාවන් ගෘහ මූලිකයන් වූ නිවෙස් සහ විදේශ රුකියා වල නියුතු කාන්තාවන් බොහෝ විට දෛනික වැටුප් ලබන කම්කරුවන් සමඟ විවාහ වී සිටිය හැක) එමෙන්ම එක් කණ්ඩායමක් මුහුණ දුන් බොහෝ ප්‍රශ්න අනෙකුත් අවදානම් සහිත කාණ්ඩ වල පුද්ගලයින්ට පොදු විය. හඳුනාගත් සාධක එකිනෙකට සම්බන්ධ වී ඇති බව ද පැහැදිලි විය.

හඳුනාගත් ගැටළු පදනම් කරගෙන (පිටුපස වගුව බලන්න) පාර්ශවකරුවන් ඉතා පුළුල් පරාසයක මැදිහත්වීම් නිර්දේශ කළහ. තමන්ට ඇතිවන ගැටළු විසඳීමේ කුසලතා වල දුර්වල බව සහ තමන් මුහුණ පාන සහ දුෂ්කරතා වලින් ඉක්මනින් මිදීමේ ක්‍රමයක් ලෙස සියදිවි නානි කර ගැනීම යොදා ගැනීම නිසා (බොහෝ දේශීය ජන මාධ්‍ය වල මෙම සංස්කෘතිය විසඳුමක් ලෙස පිළිබිඹු වේ) මෙම කොට්ටාශ තුළ සිය දිවි නසා ගැනීමේ අවධාම වැඩි වීමට හේතු විය හැකි බව පාර්ශවකරුවෝ සැලකූහ. ජාතික මට්ටමේ නියෝජිතයන් සමඟ පැවති වැඩමුළුව තුළින් ද වඩාත් මෙහෙයවූ සේවා සැපයීමේ අවශ්‍යතාවය අවධාරණය කරන ලදී.

ඉදිරිපත් කල නිර්දේශ අතුරින් සමහර නිර්දේශ කාණ්ඩ හතරටම පොදු වන අතර අනෙක් නිර්දේශ විශේෂිත උප කොට්ටාශ සඳහා පමණක් උපකාර වනු ඇත.

පොදු නිර්දේශ:

වැඩිහිටි සහ ළමා අධ්‍යාපනික පහසුකම්:

- පාසල් සහ ප්‍රජා මට්ටමින් අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධතා හා ගැටුම් නිරාකරණය කිරීමේ කුසලතා පුහුණු වැඩසටහන් ඉදිරිපත් කළ යුතුය.
- සමාජ සවිබල ගැන්වීම්, සුභසාධන සහ කන්ද උඩරට උරුමය පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය විසින් දුප්පත් පවුල්වල දැරුවන්ට ලබා දෙන ශිෂ්‍යත්ව / දීමනා ඉහල නැංවිය යුතුය.
- ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල මූලික අයවැය නැසිරවීමේ කුසලතා පිළිබඳ වැඩිහිටි අධ්‍යාපන වැඩසටහනක් දියත් කල යුතු අතර. පාසල් වල අයවැය පරිහරණ නිපුණතා සංවර්ධනය සඳහා ප්‍රමුඛත්වය දිය යුතුය.

- වෘත්තීය පුහුණු පාඨමාලා වල නිරත වීමට ලබා දෙන දීමනා වැඩි කිරීමෙන් ස්වයං රුකියා අවස්ථා ඉහල නැංවීමට කටයුතු කළ යුතුය. මේ සඳහා කුඩා දීමනා පහසුකම් සැලැස්විය හැක.

මානසික සෞඛ්‍ය සේවා පහසුකම්:

- සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය විසින් අදාළ පාර්ශවකරුවන්ගේ සහයෝගය ඇතිව මහජන සෞඛ්‍යය පිළිබඳ දැනුවත් කිරීමේ ව්‍යාපාර දෙකක් දියත් කිරීමට කටයුතු යෙදීම. මින් පළමුවැන්න මානසික සෞඛ්‍ය පිළිබඳ දැනුවත් කිරීම සහ දෙවනුව, මත්පැන් වලට ඇබ්බැහි වීමේ ආධීනව පිළිබඳව දැනුවත් කිරීම යන මාතෘකා ඔස්සේ නිර්මාණය වේ.
- සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව විසින් රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවල සහාය ඇතිව ගම්බද ප්‍රජාවන්හි මූල්‍යමය/පෞද්ගලික දුෂ්කරතාවන්ට අත්විඳින සහ මත්පැන් වලට ඇබ්බැහි වී සිටින පුද්ගලයින්ට සහය වීම සඳහා පහසුවෙන් නැසිරවිය හැකි සම්බන්ධීකරණය වූ සේවා පැකේජයක් වැඩි දියුණු කර සකස් කළ යුතුය. පුහුණුව ලත් ප්‍රජා උපදේශකයින් වැඩි ප්‍රමාණයක් මෙයට ඇතුළත් කල හැක.

අවධානම වැඩි උප කොට්ටාශ වලට විශේෂිත වූ සොයා ගැනීම් සහ නිර්දේශ:

ගොවීන්:

ගොවීන් හට විශාල අභියෝගයක් ලෙස ඉහල කෘෂිකාර්මික වියදම් සමඟ ඔවුන්ගේ ආදායම වල අවිනිශ්චිත නාවය හඳුනා ගෙන ඇත. ප්‍රමාණවත් අස්වැන්නක් නොලැබීම, වෙළඳ පොළ ඉල්ලුම පිළිබඳ ඇති අවබෝධයේ මිදිකම සහ / හෝ ඔවුන්ගේ අස්වැන්න සඳහා අවම මිලක් නොමැතිකම නිසා ණය ගෙවීමට ඇති අපහසුතා ඇති වන අතර පවුල් ආරවුල් ඉහල යාමට මඟ පාදයි.

පොහොර මිලදී ගැනීම සඳහා වන මූල්‍ය ප්‍රතිපාදන සැපයීමේ වත්මන් පද්ධතිය පසුගිය පද්ධතිය තරම් ඵලදායී නොවන බව පාර්ශවකරුවන්ට හැඟී ඇත.

- කෘෂිකාර්මික අමාත්‍යාංශය බෝග සඳහා අවම වෙළඳපල මිල තීරණය කළ යුතුය.
- කෘෂිකර්මාන්තයට හා වෙනත් ගොවිතැන් කටයුතු සඳහා ජලය සැපයීම පිළිබඳ තීරණ ගොවි ප්‍රජාවගෙන් තොරතුරු විමසා ඉන් අනතුරුව ගත යුතුය.
- කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව විසින් වෙළඳ පොළ ඉල්ලුම සපුරාලීම සඳහා අවශ්‍ය ගොවිතැන් ක්‍රම සහ සැලසුම් නිපුණතා වැඩිදියුණු කිරීමට ගොවීන් සඳහා අධ්‍යාපනික වැඩසටහන් පැවැත්විය යුතුය.

දෛනික වැටුප් ලබන කම්කරුවන්:

පොදුවේ ගත කල දෛනික වැටුප් ලබන කම්කරුවන් යනු මුදල් ලබා ගැනීම සඳහා තම ශ්‍රමය වැය කරන, බොහෝ විට අඩු අධ්‍යාපන මට්ටමක් ඇති පුද්ගලයන් වේ. මෙම කම්කරුවන් ගේ අයිතිවාසිකම් සුරක්ෂිත කිරීමට කම්කරු නීති හෝ සංවිධාන නොමැත. සාමාන්‍යයෙන් ඔවුන් දිනකට දිගු පැය ගණනක් සේවයේ නිරත වෙන අතර ඔවුන්ගේ වැටුප් අනුපාත විචල්‍ය වේ. (රු. 800-1200 පමණ -- ඇමරිකානු ඩොලර් 5-8 දක්වා)

- කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව විසින් සේවා යෝජකයන් විසින් මෙම කම්කරුවන්ට ගෙවිය යුතු අවම දෛනික වැටුපක් නියම කළ යුතුය.

විදේශ රටවල සේවයේ නියුතු පුද්ගලයන් සහිත නිවාස:

පාර්ශ්වකරුවන්ගේ පොදු එකඟත්වය වූයේ, විදේශගත කාන්තාවන්ගේ (මෙම ප්‍රදේශය තුළ දක්නට ලැබෙන වඩාත් සුලබ විදේශගත වන කොට්ඨාශයක්) දරුවන් (සහ ස්වාමීපුරුෂයන්) මුහුණ දෙන අභියෝග හේතුවෙන් මෙවන් මව්වරුන් විදේශගත වීම වැළැක්විය යුතු හෝ අවම කල යුතු යන්නයි. විශේෂයෙන්ම මෙවැනි පවුල් වල දරුවන් ළමා අපචාර වැනි ක්‍රියාවන්ට භාජනය වීමේ ප්‍රවණතාව ඉහල නිසා, ඔවුන්ගේ සුබසාධනය ගැන වැඩි සැලකිල්ලක් දැක්විය යුතුය. මේ නිසා දරුවන් සිටින කාන්තාවන් විදෙස් ගත වීම කෙරෙහි යොදා ඇති නීතිමය සීමාවන් කෙරෙහි පාර්ශ්ව කරුවන්ගේ කැමැත්ත ප්‍රකාශ විය. මුදල් ඉපයීම සඳහා විදේශ ගත වීමට පමණක් සීමා වූ මෙවන් පවුල් වල කාන්තාවන් සහ ඔවුන් ගේ නිවෙසියන් හට විකල්ප රුකියා අවස්ථා ලබා දීමේ අවශ්‍යතාවය පාර්ශ්වකරුවන් විසින් අවධාරණය කරන ලදී.

- විදෙස් ගත වීමට බලාපොරොත්තුව සිටින මව් වරුන් සඳහා ලබා දිය හැකි රුකියා අවස්ථා (උදා. ස්වයං රුකියා තුළින්) වැඩි කිරීම
- ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවල විදේශ රුකියා සහ සමාජ සුභසාධක නිලධාරීන් විසින් විදේශගත වූ දෙමව්පියන් සිටින ළමුන්ගේ සුභසාධනය අධීක්ෂණය වීම් මතුව සහ නීතිපතා කියාත්මක වන පරිදි කටයුතු කර සහ ඔවුන් ට සහයෝගය ලබා දෙන බවට සහතික විය.

කාන්තා ගෘහ මූලිකයන් ඇතුළත් නිවාස:

කාන්තා ගෘහ මූලිකයන් ඇතුළත් නිවාස ද්‍රව්‍යමය සහ සමාජීය වශයෙන් අසරණ තත්ත්වයක පවතින බව පාර්ශ්වකරුවන් ගේ මතය විය. ඔවුන් නිවෙස් තුළ සහ ප්‍රජාමය වශයෙන් දුර්වල තත්ත්වයක සිටිති. ශ්‍රී ලාංකික සංකෘතියට අනුව කාන්තාවන් කුඩාකල දී දෙමව්පිය ආරක්ෂාව යටතේ ද, වැඩිහිටි කල තම ස්වාමි පුරුෂයන්ගේ ආරක්ෂාව යටතේ ජීවත් වීම යන්න සම්ප්‍රදායක් ලෙස පවතී.

ඔවුන් විසින් ස්වාධීනව නිවෙස් පාලනය කිරීම අපේක්ෂා නොකෙරේ. මෙවැනි කාන්තාවන් ට ස්වාධීනව කටයුතු කිරීමට සවිබල හැරවීමට ඇති අවබෝධය සහ මූලික කුසලතා නොමැති කම නිසා ඔවුන් අපයෝජනයන්ට හා සුරාකෑමට ලක්විය හැකිය.

- කාන්තා ගෘහ මූලිකයන් ඇතුළත් නිවාස ඉලක්ක කර ගෙන ඔවුන් ස්වාධීනව පාලනය කිරීම සවිබල ගැන්වීම ට විශේෂිත සහාය වැඩසටහනක් ක්‍රියාත්මක කල යුතුය.
- මෙවැනි කාන්තාවන් සුරාකෑමෙන් හා ප්‍රවණ්ඩත්වයෙන් ආරක්ෂා කර ගැනීම පිණිස ඔවුන් ගේ ප්‍රතිරූපය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ජාතික වැඩසටහනක් අවශ්‍ය වේ. මේ සඳහා ජනමාධ්‍යය හරහා ලබා දෙන සීමිත මැදිහත්වීම් සහ / හෝ වැඩසටහන් උපකාර කර ගත හැක.

පාර්ශව කරුවන් විසින් හඳුනා ගත් ගැටළු.

	ගොඵින්	දෛනික වැටුප් ලබන කම්කරුවන්	කාන්තා ගෘහ මූලිකයන් ඇතුළත් නිවාස	විදේශ රටවල සේවයේ නියුතු පුද්ගලයන් සහිත නිවාස
ආරථික	සීමා සහිත සහ අවිනිශ්චිත මුදල් ඉපයීමේ මාර්ග			
	පෞද්ගලික ණය (ඉහල පොලී අනුපාත සහ විශාල ණය ප්‍රමාණයන්)			
	ආදායම් වලට වඩා වියදම් ඉහල වීම		වැටුප් ආශ්‍රිත (ප්‍රමාද වී වැටුප් ලැබීම, වැටුප් නොලැබීම)	
සෞඛ්‍ය	ගොඵිනන් වලට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය මිලදී ගැනීමේ අපහසුතාව (පොහොර, කෘමි නාශක)	දිගු පැය ගණනක් බර වැඩවල යෙදීමේදී ලැබෙන වැටුප් ඉතා අඩු වීම.	ලබා සුබසාධනය සඳහා ලැබෙන මුදල් ඔවුන් ගේ අවශ්‍යතා සඳහා ප්‍රමාණවත් නොවීම	ප්‍රේෂණ නැවත නිවෙස් කරා නොඑවීම
	බෝග සඳහා ප්‍රමාණවත් වෙළඳපොල මිලක් නොලැබීම	කම්කරුවන් ගේ දුර්වල සෞඛ්‍ය තත්වය	ලිංගික අතවරයට ලක් වීමට ඇති අවධානම ඉහල වීම	ප්‍රේෂණ වැරදි ලෙස කළමනාකරණය කිරීම
	මන්ද්‍රව්‍ය වලට ඇබ්බැහි වීම (තනි පුද්ගලයන් සහ පවුලේ සාමාජිකයන්)			
අධ්‍යාපනික	වෙළඳපොල මිල උච්චාවචනයන් පිළිබඳ ඇති අවබෝධය මදි කම	වෘත්තීය කුසලතා නොමැතිකම		දරුවන් රැක බලා ගැනීමට සිටිනා භාරකරුවන් තුළ ඇති මානසික පීඩනය
	අයවැය නිසි ලෙස පාලනය කිරීමේ කුසලතා මදි කම			
	අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධතා සහ ගැටුම් / ගැටළු නිරාකරණය කිරීමට ඇති හැකියාවේ දුර්වල බව (ලිංගික අධ්‍යාපනය ඇතුළුව)			
පවුල්	වඩා හොඳ අස්වැන්නක් ලබා ගැනීමට තව තාක්ෂණය භාවිතා කිරීම පිළිබඳ දැනුම අවම වීම	අඩු අධ්‍යාපනික මට්ටම නිසා රුකියා අවස්ථා හිඟ වීම	ආදායම් සහ දරුවන් ගේ වැඩ කටයුතු කළමනාකරණය කිරීමේ අපහසුතාව	
	පවුල් තුළ ඇතිවන ගැටුම් / කඩාවැටීම - ලිංගික / මූල්‍ය අපේක්ෂාවන්ට සම්බන්ධ ගැටුම් නිරාකරණය කිරීමට නොහැකි වීම			
	යෞවන වයසේ විවාහ වීම		පවුලේ සාමාජිකයන් හට ඔවුන් අනන්‍ය රියාක් සේ දැනීම/ පාචුව සහ තනිකම	
පාරිසරික	ගොඵිනන් සඳහා ප්‍රමාණවත් ජලය ප්‍රමාණයක් නොලැබීම	ආරක්ෂාව මදි කම/ සවිබල නොගැන්වීම		
	ගොඵිනන් සඳහා ඉඩම් පහසුකම් මදි කම	අඩු සමාජ තත්ත්වය / ඔවුන් පිළිබඳ ප්‍රජාව ගේ ඇති අවබෝධය අඩු වීම		
	ප්‍රමාණවත් අස්වැන්නක් නොලැබීම/ අස්වැන්න අසාරථක වීම	සමාජීය සම්මතයන් ට පටහැනි ව කටයුතු කිරීම හේතුවෙන් සමාජයෙන් හුදකලා වීම.		

සොයා ගැනීම් වල සාරාංශය:

- ශ්‍රී ලංකාවේ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ තුළ, සියදිවි නසා ගැනීමට තැත් කිරීමේ අවධානම සංඛ්‍යාත්මකව ඉහල උප ජන කොට්ඨාශ 4ක් අපි හඳුනා ගතිමු.
 - 1) ගොවීන්;
 - 2) දෛනික වැටුප් ලබන කම්කරුවන්;
 - 3) කාන්තා ගෘහ මූලිකයන් ඇතුළත් නිවාස;
 - 4) විදේශ රටවල සේවයේ නියුතු පුද්ගලයන් සහිත නිවාස.
- මෙම කණ්ඩායම් වල සිය දිවි නසා ගැනීමේ අවදානම ඉහළ නංවාලීම සඳහා දායක වූ සාධක කිහිපයක් ප්‍රචාවේසිත් හඳුනාගෙන ඇති අතර, ඔවුන් ගේ අවශ්‍යතා සපුරාලීම සඳහා පවත්නා සේවා සැපයුම් වැඩි දියුණු කිරීමක අවශ්‍යතාවය අවධාරණය කරන ලදී.
- භෞග සඳහා අවම මිලක් නොමැතිකම, දෛනික වැටුප් ලබන කම්කරුවන් සඳහා ලබා දෙන අවම වැටුප වැනි ආර්ථික සාධක සහ ප්‍රමුඛ සඳහා ප්‍රමාණවත් සුභසාධන සහන නොලැබීම මෙම කණ්ඩායම් මුහුණ පාන ප්‍රධාන අභියෝග ලෙස පාර්ශවකරුවන් ඉස්මතු කළහ.
- පාර්ශවකරුවන්ගේ වැඩමුළු සහ පවත්නා තොරතුරු වලින් හඳුනා ගත් පොදු ගැටළුවක් වූයේ, අන්තර් පුද්ගල හා ගැටුම් නිරාකරණය කිරීමේ හැකියාවන් දියුණු කිරීමේ අවශ්‍යතාවයි.
- දුෂ්කරතාවයන්ට මුහුණ දෙන පුද්ගලයන් සඳහා උපදේශන සහාය අවශ්‍ය වන බවද පාර්ශවකරුවන් විසින් අවධාරණය කරන ලදී.

විශේෂ ස්තූතිය

ආරක්ෂිත සේප්පු/ ගබඩා ව්‍යාපෘතිය (Safe Storage project) සඳහා දායකත්වය සැපයූ කාර්ය මණ්ඩලයට සහ පුරා සාමාජිකයන් හට අප ඉතා ස්තූතිවන්ත වෙමු. අපගේ වැඩමුළු සඳහා සහභාගී වූ සියලුම පාර්ශවකරුවන්ටත්, මෙම ව්‍යාපෘතිය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා සහාය වූ වමිල් ප්‍රියදර්ශන මහතා, ආචාර්ය ජුඩ් කිජර් (Dr Judi Kidger) මිය සහ මනාවාර්ය නවීන් කපුර් (Prof Nav Kapur) මහතා ටත් අපගේ කෘතඥතාවය පල කරමු.

වැඩි විස්තර සඳහා පහත වෙබ් ආකෘති කියවන්න;

Knipe DW, Metcalfe C, Fernando R, et al. Suicide in Sri Lanka 1975-2012: age, period and cohort analysis of police and hospital data. BMC Public Health 2014;14(1):839 doi: 10.1186/1471-2458-14-839. Knipe DW, Gunnell D, Pieris R, et al. *Is socioeconomic position associated with risk of attempted suicide in rural Sri Lanka? A cross-sectional study of 165 000 individuals. BMJ Open 2017;7(3):e014006 doi: 10.1136/bmjopen-2016-014006*

සම්බන්ධ වීම සඳහා

- ආචාර්ය දුලීකා නයිප් : dee.knipe@bristol.ac.uk
- ජීසෙල් දාස් මිය : giss.dass@gmail.com